

Publicerad 2017-08-18 10:06 av Gronman

Upplever mig som fördomsfri men i ögonblick påminner hjärnan mig att det är en bit kvar.

Känner ledsamhet

Ofri

När jag vek om hörnet mötte jag dem

Ett ungt par gåendes nerför backen

Kanske på väg hem

En kort stöt i mitt sinne

Känsla av skuld och skam

Det sitter något kvar i mitt minne

De vandrar hand i hand

Skrattar och ler

Kan vara från något annat land

Passerar nära min kropp

Känner deras värme vandra förbi

Får en impuls och gör stopp

Nyfiken följer jag deras gång

Nu kysser de varandra

Känns som jag bevittnar en kärlekssång

Att jag tittar spelar ingen roll

De kramar ömt varann

Männen går sen åt skilda håll

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Gronman med Poeter.se id #96075 innehar upphovsrätten